7

1 கொரிந்தியர்: உலகத்தன்மையுடன் போராடுதல்

தலைப்பு

பெற்றுக்கொண்டவர்களின் பெயரைக்கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இப்புத்தகம், "கொரிந்துவிலிருந்த தேவனுடைய சபைக்கு" பவுல் எழுதிய புதிய ஏற்பாட்டின் இரண்டு நிருபங்களில் முதலாவதாக உள்ளது (1:2; 2 கொரிந்தியர் 1:1ஐக் காணவும்).

பின்னணி

கொரிந்து நகரம், ஏதென்ஸ் நகரத்திற்கு மேற்கில், கிரேக்கநாட்டின் பெரும்பரப்பை கீழுள்ள தீபகற்பத்துடன் இணைக்கும் இடைகரையில் இருந்தது. அது வர்த்தகத்தின் அச்சாணியான இடமாகவும் துடுக்குத்தனம் மிகுந்ததாகவும், அதன் துர்க்குணங்களைக்கொண்டு புறதெய்வ வணக்கத்தார் மத்தியிலும்கூட நன்கு அறியப்பட்டதாகவும் இருந்தது (6:9-11ஐக் கவனிக்கவும்). அங்கிருந்த வீனஸ் தெய்வத்திற்கான கோவில் அதில் இருந்த ஆயிரம் "பெண் ஆசாரியர்களுடன்" - இவர்கள் அங்கு "வழிபட வந்தவர்களுக்கு" விபசாரத்தை வழங்கினர் - நன்கு குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. கொரிந்து [சுவிசேஷ ஊழியத்திற்கு] ஒரு சுலபமானகளமாய் இருந்ததில்லை, ஆனால் உலகம் அளித்த விஷயங்கள் பற்றிக் களைப்படைந்து சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ள தயாரான மக்கள் அங்கிருந்தனர் (நடபடிகள் 18:10).

பவுல் கொரிந்து நகருடன் தொடர்பு கொள்ளும்படி வழிநடத்திய நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நடபடிகள் புத்தகம் கூறுகிறது. பவுல் தமது இரண்டாவது சுவிசேஷ ஊழியத்தின்போது, "மக்கெதோனிய மனிதனுடைய" தரிசனத்தைக் கண்டார் (நடபடிகள் 16:9); இவ்விதமாக அவர் பிலிப்பி, தெசலோனிக்கே, மற்றும் பெரேயா ஆகிய நகரங்களில் பிரசங்கித்தார். அவர் பெரேயாவில் இருந்து ஏதென்ஸ் [அத்தேனே] நகரத்திற்குச் சென்று அங்கு ஒரு குறுகிய காலம் இருந்துவிட்டு, கடைசியில் கொரிந்து நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். நடபடிகள் 18:1-17 வசனப்பகுதி, அந்தப் பாவம் நிறைந்த நகரத்தில் அவரது ஊழியம் பற்றிக் கூறுகிறது. அங்கு ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்த பவுல் அதன்பின்பு எருசலேம் வழியாக அந்தியோகியா நகரத்திற்குத் திரும்பினார் (நடபடிகள் 18:22). அவர் கொரிந்துவில் ஒழுக்கவீனம் என்ற குட்டையின் மத்தி யில் உயிர்வாழப்போராடிய ஒரு இளம் சபையை விட்டுச்சென்றார்.

அந்தியோகியாவில் சற்றுக்காலம் இருந்தபின்னர், பவுல் தமது மூன்றாவது சுவிசேஷப் பயணத்தைத் தொடங்கினார். முன்பு தொடங்கியிருந்த சபைகளைப் பார்வையிட்டபின்பு, அவர் எபேசு நகருக்கு சென்றார். எபேசுவில் ஊழியம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, பவுல் கொரிந்துவில் நடைபெற்ற ஊழியத்துடன் தொடர்புகொண்டிருந்தார் (5:9; 2 கொரிந்தியர் 12:14; 13:1 ஆகிய வசனங்களைக் கவனிக்கவும்). கடைசியாக, அவர் எபேசுவில் இருந்த இரண்டு - அல்லது மூன்று-

ஆண்டுகளின் இறுதிப்பகுதியின்போது, கொரிந்துவில் இருந்து ஒருவர் ஒரு கடிதம் கொண்டு வந்தார் (16:17). இந்தக்கடிதமும், அத்துடன் அறிக்கைகளும் பவுலை வந்தடைந்து, நாம் "1 கொரிந்தியர்" என்று அழைக்கும் இந்தக் கடிதத்தை எழுதும்படி பவுலைத் தூண்டின (16:18ஐக் கவனிக்கவும்). முதல் ஆறு அதி காரங்கள் பவுல் பெற்றுக்கொண்ட அறிக்கைகள் பற்றி கருத்தாய்வு செய்கின்றன (1:11; 5:1). கடைசி பத்து அதிகாரங்கள், கொரிந்துவில் இருந்து வந்த கடிதத்தில் எழுப்பப்பட்டிருந்த கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பவையாக இருக்கின்றன (7:1; "... ப் பற்றி" என்ற சொற்றொடரைக் கண்ணோக்கவும்). இது எழுதப்பட்ட காலம் கி.பி. 55-57 ஆக இருக்கலாம்.

இந்தக் கடிதம் நமக்கு, புறதெய்வ வணக்க சமூகத்தில் தொடக்ககால சபையின் போராட்டங்கள் பற்றியும், அந்தப் போராட்டத்தினால் உண்டான பிரச்சனைகளை ஏவுதல்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் எவ்வாறு கையாண்டனர் என்பது பற்றியும் வரைவளைவிலான மாபெரும் சித்தரிப்புகளை அளிக்கிறது. மிகவும் தேவபக்தியற்றதாக விரைவில் மாறிக்கொண்டுள்ள ஒரு உலகத்தில், இப்புத்தகத்தின் செய்தி நமது சமூகத்திற்கு அன்றாடம் மிகவும் ஏற்புடையதாக வளர்ந்துகொண்டுள்ளது.

வரைகுறிப்பு

I. *அறிக்கைகளுக்குப் பதிலுரை: திருத்துதல் (1-6).*
  - A. *ஊழியர்கள்; பிரிவினை (1-4).*
  - B. *சபையைத் தூய்மையாக்குதல்; ஐக்கியத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதல் (5).*
  - C. *உறுப்பினர்கள் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக வழக்காடுதல் (6).*

II. *கடிதத்திற்குப் பதில்: அறிவுறுத்தல் (7-16).*
  - A. *திருமணப்பிரச்சனைகளும் "மன அழுத்தமும்" (7).*
  - B. *விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட உணவுகள் (8-10).*
  - C. *சபைகூடிவருகையில் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகள் (11).*
    1. *பெண்களும் "முக்காடுகளும்."*
    2. *கர்த்தருடைய பந்தி.*
  - D. *அற்புத வரங்களும் அன்பும் (12-14).*
  - E. *சரீர உயிர்த்தெழுதலின் ரகசியம் (15).*
  - F. *பொருள்சார்ந்த உதவிகள்: கொடுத்தல் (16).*

1 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

கொரிந்து நகரில் இருந்த சபை பிரச்சனைகளால் நிறைந்திருந்தது, ஆனால் அது அப்போதும் "தேவனுடைய சபையாகவே" இருந்தது; அதன் உறுப்பினர்கள் இன்னமும் "பரிசுத்தவான்களாகவே" இருந்தனர் (1:2). கர்த்தருடைய சபைக்குழுமம் எதையும் அவ்வளவு விரைவில் விட்டு விடாதீர்கள்.

"உலகத்தன்மையுடன் போராடுதல்" என்பதைக்கொண்டு பண்புப் படுத்தப்படுதலே இந்தக் கடிதத்தின் ஆய்வுக்கருத்தாக இருந்துள்ளது. ஒருவேளை, "உலகத்தன்மை" என்பதை விவரித்துக்கூறப்படுதலானது நமக்கு அவசியமாக இருக்கலாம்! "உலகத்தன்மை" என்பது "இந்த உலகவிஷயங்களில்

அதிகம் வலியுறுத்தும் காண்பித்தல்" என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. கொரிந்தியர்கள் கொண்டிருந்த பிரச்சனையின் இன்றைய நாட்களுக்கான வெளிப்பாடு பின்வருமாறு: அவர்களைச் சுற்றிலும் இருந்த தேவபக்தியற்ற தன்மையில் ஈடுபாடு. அப்படிப்பட்ட "உலகத்தன்மை"யின் வடிவமானது நம்மிடம் ஒரு பிரதான பிரச்சனையாக இராவிட்டாலும், நாம் வரவிருக்கும் உலகத்தின்மீது வலியுறுத்தம் வைப்பதற்கு மாறாக, இந்த உலகத்தின்மீது வலியுறுத்தத்தை இன்னமும் வைப்பதற்குச் சாத்தியக்கூறு உள்ளதா? நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மை நாமே சோதித்துக்கொள்வோம்.

"அன்றாட வாழ்வில் சுவிசேஷத்தின் நடைமுறை செயல்விளைவு" என்பது இப்புத்தகத்தின் ஆய்வுக்கருத்தை விளக்கியுரைக்கும் ஒருவழியாக உள்ளது. 1 கொரிந்தியர் நிருபம் சிலுவையைப் பற்றிய அபரிவிதமான கருத்துடையதாக உள்ளது (1:23; 2:2; முதலியன.). சிலுவையைப் பற்றிய வரலாறு இருதயத்தைக் கலக்கும் வரலாறாக மாத்திரம் இருப்பதில்லை. அது நமது வாழ்வில் செயல் விளைவை ஏற்படுத்துகிறது.

பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு, இப்புத்தகத்தின் 13ம் அதிகாரம், அதாவது, வேதாகமத்தில் அன்பு பற்றிய இந்த அதிகாரம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. 13ம் அதிகாரத்தை முழுமையாக மதிப்பதற்கு, அதனுடைய சந்தர்ப்பப்பொருளில் அதைக் கண்ணோக்குங்கள். ஆவிக்குரிய அற்புத வரங்கள் என்பவையே இந்த அதிகாரத்தின் கலந்துரையாடலுக்குரிய பாடக்கருத்தாகும் (வரைகுறிப்பைக் காணவும்). பவுலின் நடைமுறையின்படி, அவர் இவ்வரங்களைத் தருவதற்காகக் கொரிந்தியர்கள் தலைகளின்மீது கைகள் வைத்து ஜெபித்திருப்பார் (1:7; நடபடிகள் 19:6; 8:18 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த வரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். 12ம் அதிகாரமானது இவ்வரங்களைப் பட்டியலிடுகிறது; 13ம் அதிகாரம், இந்த அற்புத வரங்கள் ஒழிந்துபோகும் என்று கூறுகிறது; 14ம் அதிகாரம் செயல்விளைவில், "நீங்கள் இவ்வரங்களைக் கொண்டிருக்கும் வரைக்கும், அவற்றை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இங்குள்ளது" என்று கூறுகிறது. 13ம் அதிகாரத்தில் உள்ள முரண்பாடானது அன்பு மற்றும் அற்புதவரங்கள், அதிலும் விசேஷமாக "பாஷைகளில் பேசும்" வரம் (அவர்கள் படித்தறிந்திராத பாஷைகளில் பேசும் வரம்) ஆகியவற்றிற்கு இடையிலானதாக உள்ளது.

இந்தக் கடிதம் இதன்மீது கொண்ட விரும்பத்தக்க செயல்விளைவை ஏற்படுத்திற்று (2 கொரிந்தியர் 7:6முதல்.). மக்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் எந்த இடத்தில் இருக்கின்றனர் என்பதல்ல, ஆனால் அவர்கள் தேவனுடைய செய்தியால் தொடப்படக்கூடிய இருதயத்தைக் கொண்டுள்ளனரா என்பதே மக்களிடம் உறவாடக்கூடிய விஷயத்தில் மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது.

இயேசுவின் மூலமாக வெற்றி! (1 கொரிந்தியர் 15)

வெற்றி! இவ்வார்த்தை உங்கள் சிந்தையில் கட்டவிழ்த்துவிடும் உருவகங்கள் யாவை? யுத்தம் அல்லது போரின் முடிவு? விளையாட்டில் ஏற்படுத்திய சாதனையைக் கொண்டாடுதல்? சில தனிப்பட்ட வெற்றிகள்? இவ்வார்த்தை இவற்றைத்தவிர வேறு எதையாவது குறிப்பிடலாம் என்றாலும், இது எப்போதுமே மன எழுச்சியை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

வேதாகமத்தில் மிகுந்த மன எழுச்சியூட்டும் வெற்றியின் வசனப் பகுதி களில் என்று, 1 கொரிந்தியர் 15ன் முடிவுப்பகுதியில் காணப்படுகிறது. இந்த அதிகாரத்தை எழுதும்படி பவுலைத் தூண்டியது எது என்று நாம் அறிவதில்லை, ஒருவேளை கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களை அடக்கம் செய்தநிலையில் மறு உறுதிப்பாடு தேவைப்பட்டவர்களாய் இருந்திருக்கலாம். ஒருவேளை பவுல் தமது போதனையைச் சிறுமைப்படுத்த முயற்சித்தவர்கள் பற்றி அறிந்திருக்கலாம் (வசனங்கள் 12, 35). காரணம் எதுவாக இருப்பினும், வேதாகமத்தின் மாபெரும் அதிகாரங்களில் ஒன்று விளைவாயிற்று.

1 கொரிந்தியர் 15ன் முடிவில் கொண்டாடப்பட்ட வெற்றியை மிகமேன்மை யாக மதிப்பதற்கு, நாம் இவ்வதிகாரத்தை முழுவதும் ஆராய்ந்துபார்ப்போம்.

I. உயிர்த்தெழுதலில் உறுதிப்பாடு (15:1-34).

A. பவுல், தாம் பிரசங்கித்த சுவிசேஷத்தை, விசேஷமாக உயிர்த் தெழுதலை அவர்களுக்கு நினைவூட்டுகின்றார் (வசனங்கள் 1-4). அவர் உயிர்த்தெழுதலின் உறுதிப்பாட்டிற்கு இரண்டு நிரூபணங் களைத் தருகின்றார் (வசனங்கள் 3-11).

1. வேத வசனங்கள் (வசனங்கள் 3, 4).
2. கண்ணால் கண்ட சாட்சியங்கள் (வசனங்கள் 5-11).
   a. அப்போஸ்தலர்களைப்போல் நம்பத்தகுந்த சாட்சியங்கள்.
   b. ஐந்நூறு பேர்களைப்போல் ஏராளமான சாட்சியங்கள்.
   c. யாக்கோபு (இவர் கர்த்தரின் சகோதரர் ஆவார்) மற்றும் பவுல் ஆகியோரைப்போல் குறிப்பிடத்தக்க சாட்சியங்கள்; இவர்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்டிருந்த மாற்றங்களைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும்!

B. பின்பு பவுல், சரீர உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்றால், இயேசு உயிர்த்தெழவில்லையென்றால்,ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விளைவுகளை விரைவாகக் குறிப்பிடுகின்றார் (வசனங்கள் 12-19):

1. பவுலின் பிரசங்கம் வீணானதாக, பயனற்றதாக இருந்தி ருக்கும்.
2. அவர்களின் விசுவாசம் வீணானதாக, நோக்கமற்றதாக இருந் திருக்கும்.
3. அப்போஸ்தலர்கள் தேவனைத் தவறாகப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தியிருப்பார்கள்.
4. அவர்கள் இன்னமும் தங்கள் பாவங்களிலேயே இருந்திருப் பார்கள்; அவர்கள் இழந்து போகப்பட்டவர்களாய் இருந்தி ருப்பார்கள்.
5. மரணமடைந்த கிறிஸ்தவர்கள் அழிந்துபோயிருப்பார்கள்; அவர்கள் என்றென்றுமாக விலகிப்போயிருப்பார்கள்.
6. கிறிஸ்தவர்கள் எல்லா மனிதர்களைப் பார்க்கிலும் பரிதபிக்கப் படத்தக்கவர்களாய் இருந்திருப்பார்கள்.

C. அந்தக் கூற்றுகள் யாவற்றையும் பவுல் பின்வரும் உறுதிப்பாட்டுக் கூற்றினால் தகுதியற்றவைகளாக்குகின்றார்: “ஆனால் கிறிஸ்துவோ உயிர்த்தெழுந்திருக்கின்றார்!” (வசனங்கள் 20-34).

1. இரண்டு விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன (வசனங்கள் 20-23):
   a. கிறிஸ்து நமது "முதற்பலன்களாக," நமது சொந்த உயிர்த்தெழுதலுக்கு உத்தரவாதமாக இருக்கின்றார் (லேவியராகமம் 23:9-14ஐக் கவனிக்கவும்).
   b. ஆதாம் உலகத்திற்குள் மரணத்தைக் கொண்டுவந்தார்; கிறிஸ்து ஜீவனைக் கொண்டுவந்தார்! (ரோமர் 5:12-21ஐக் காணவும்.)
2. மரணம் அழிக்கப்படும் (வசனங்கள் 24-32). வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:4, "அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார்; இனி மரணமுமில்லை, துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை; முந்தினவைகள் ஒழிந்து போயின. ..." என்று கூறுகிறது.
   a. அதனால்தான் வசனம் 29ல் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த ஒருசிலர் "மரித்தோருக்காக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர் களாய்" இருந்தனர். (இது அவர்கள், மரித்திருந்த கிறிஸ்தவர்களின் இடத்தில் வைப்பதற்காக மக்களை ஞானஸ்நானப்படுத்தினர் என்று அர்த்தப்படலாம்.)
   b. அதனால்தான் பவுல் அவிசுவாசமற்றவர்களின் எதிர்ப் புக்கு முன்பு சகிப்புத் தன்மை கொண்டிருந்தார் (வசனங்கள் 30-32).

D. ஒருநடைமுறைப் பயன்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது: நாம் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்போம், எனவே நாம் கள்ளப்போதகர்கள் நம்மை வழிவிலக்கி நடத்தும்படி அனுமதித்துவிடக்கூடாது (வசனங்கள் 33, 34).

II. உயிர்த்தெழுதலின் மதிப்பு (15:35-58).

A. நாம் புதிய உடல்களைப் பெற்றுக்கொள்வோம் (வசனங்கள் 35-50)!

1. விளக்கப்பட இயலாதவற்றை, "விளக்குவதில்" வேதாகமம் ஒப்பீடுகளை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறது. பவுல் இயற்கையில் இருந்து விவரிப்புகளுடன் தொடங்குகிறார் (வசனங்கள் 35-41). உயிர்த்தெழுதல் அல்லது உயிர்பிக்கப்பட்ட சரீரம் பற்றிய நமது ஆர்வங்களை திருப்திசெய்வதற்குத் தேவன் முயற்சி செய்வதில்லை, ஆனால் நாம் அறிந்துகொள்ளத் தேவையானவற்றை அவர் நமக்குக் கூறுகின்றார்!
   a. உடல்கள், நாம் இப்போது கொண்டிருப்பவற்றில் இருந்து மாறுபட்ட வடிவம் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளும்.
   b. புதிய உடல்கள் இப்போது நாம் கொண்டுள்ள உடல்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுபவைகளாய் இருக்கும். நாம் இன்னமும் நாமாகவே இருப்போம்! ஆளுமைத்தன்மை என்பது கல்லறையிலும் பிழைத்தி ருக்கும்.
   c. புதிய உடல்கள் மேன்மையானவைகளாக, முடிவற்ற வகையில் மேன்மையானவைகளாக இருக்கும்!

2. “இயல்பான” (உலகம்சார்ந்த) உடலையும் “ஆவிக்குரிய” உடலையும் பவுல் ஒப்பிடுகின்றார் (வசனங்கள் 42-50)! மற்ற விஷயங்களின் மத்தியில் அவர், ஆதாம் மற்றும் கிறிஸ்து ஆகியோரைப் பற்றிய ஒப்பீட்டுக்குத் திரும்புகின்றார் (வசனங்கள் 45முதல்.).

B. நாம் ஜெயங்கொண்டவர்களாய் இருப்போம் (வசனங்கள் 51-57)!
   1. இயேசு திரும்பி வரும்போது என்ன நடக்கும் (வசனங்கள் 51-53)?
   2. இது ஜெயமாக இருக்கிறது (வசனங்கள் 54-57)!
      a. பாவத்தின்மீது ஜெயம்: குற்றம் மற்றும் அதன் விளைவு களின்மீது ஜெயம்.
      b. மரணத்தின்மீது ஜெயம்!

C. ஒரு இரண்டாவது நடைமுறைப் பயன்பாடு ஏற்படுத்தப்பட் டுள்ளது: நாம் உயிர்ப்பிக்கப்பட இருப்பதால், நாம் ஊக்கம் குன்றிப்போய் விடக்கூடாது; நாம் வெளியேறி விடக்கூடாது. கர்த்தர் திரும்பி வருகையில் கர்த்தருக்கான நமது ஊழியத்திற்குப் பலன் அளிக்கப்படும் (வசனம் 58)!

முடிவுரை

இப்போது நீங்கள் யுத்தங்களில் இழப்படைந்திருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் ஞானஸ்நானத்தின் தண்ணீரில் “அவரோடேகூட இப்போது உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தால்” மற்றும் “புதிய ஜீவனில்” நடந்தால் நிறைவான வெற்றி உங்களுடையதாயிருக்கும். ரோமர் 6, “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாமனைவரும் அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றதை அறியாதிருக்கிறீர்களா? மேலும் பிதாவின் மகிமை யினாலே கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல, நாமும் புதிதான ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படிக்கு, அவருடைய மரணத்திற்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானத்தினாலே கிறிஸ்துவுடனேகூட அடக்கம் பண்ணப்பட்டோம். ஆதலால் அவருடைய மரணத்தின் சாயலில் நாம் இணைக்கப்பட்டவர்களானால், அவர் உயிர்த்தெழுதலின் சாயலிலும் இணைக்கப்பட்டிருப்போம்” என்று கூறுகிறது (வசனங்கள் 3-5; வசனங்கள் 6, 17, 18 ஆகியவற்றையும் காணவும்).